

тѣ, наранени другари, но въ тѣмната нощъ ги оставили на бойното поле. На другія день на 8 мая турцитѣ като прибрали своитѣ ранени, прибрали ехременно и раненитѣ бжлгарски вжстанници, които не сж были могли да избѣгатъ съ другаритѣ си по причина на ранитѣ си. И като сж се убѣдили вижда се, че тѣ не ще могатъ да си пробиятъ пхтъ, то тѣ были принудени да отстѣпятъ назадъ, но като сж добрѣ знаяли, че Монастиря е отврѣдъ обграденъ съ турски многобройни стражи и лагери, останали и безъ предводители, които были убити въ битката презъ нощъта на 7 срещу 8 мая: то въ отстѣпленіето си назадъ отъ нея, сж распржснали въ разни направленія безъ всѣ-какжвъ рѣдъ, тжй щото тѣ сж се изгубили единъ отъ други, и най-сетнѣ едвамъ сж се сжбрали по 10 или 16 души заедно. Но като се скитали и тие нѣколко вжстанници презъ тѣмната тая нощъ, презъ която е вжлѣлъ и много едръ като влакна снѣгъ, и като се трудили да пробиятъ нѣйдѣ турската военна цѣпь, были сж принудени да се биятъ съ Турцитѣ, и спорядъ това, много отъ тие злочести сж были убити. Най сетнѣ останалитѣ малко вжстанници, ако и не всички заедно, но кой както е можиль, и съ когото е можиль да се сжбуре презъ страшната оная нощъ, рѣшили се да вжрвятъ покрай рѣката. Преди да се сжмни, Фазла паша рѣшилъ да отиди самъ въ Монастиря, но защото се боялъ, за да не бы да има ёще вжстанници (комити), той испратиль пд-напредъ нѣколко черкези и баши-бозуци за да се увѣри; и тѣ като влѣзли въ Монастиря и се увѣрили че нѣма вече тамъ вжстанници, вжрнали се, и явили това на Фазла паша; за да се обаче той убѣди, че дѣйствително нѣма вжстанници въ Монастиря, той пращаль еще 2 пхти черкези, но понеже вече се сжмнало, черкезитѣ поченали да разбивать черковата и да грабятъ скжпоцѣннитѣ ѝ вѣщи, поругавши се при това, съ святитѣ утвари. съ образитѣ на святитѣ, съ священническитѣ одежди и пр. и проч.